

- (ii) Indien de bijzondere omstandigheden evenwel leiden tot de uitschakeling van de mededinging in strijd met artikel 85, lid 3, sub b), van het Verdrag, trekt de Commissie de generieke vrijstelling in met inachtneming van een behoorlijke opzegtijd en schrijft terzelfder tijd voor of en zo ja onder welke bijkomende voorwaarden en verplichtingen, een individuele vrijstelling voor de betrokken conference-overeenkomst kan worden verleend. Indien de mededinging wordt of kan worden uitgeschakeld ten gevolge van maatregelen van een derde land, treedt de Commissie in overleg met de bevoegde autoriteiten van dat land, zo nodig gevolgd door onderhandelingen volgens door de Raad verstrekte richtsnoeren, ten einde de situatie te verhelpen.

Artikel 8

Conflicten van internationaal recht

1. Indien de toepassing van de verordening op bepaalde belemmerde praktijken of clausules kan leiden tot conflicten met wetgevende of bestuursrechtelijke bepalingen van bepaalde derde landen waardoor belangrijke

commerciële en scheepvaartbelangen van de Gemeenschap in gevaar zouden komen, gaat de Commissie zo snel mogelijk met de bevoegde autoriteiten van de betrokken derde landen tot overleg over ten einde bovenvermeld belang zoveel mogelijk te verzoenen met de eerbiediging van de communautaire rechtsregels.

2. Indien frequentie of aard van dergelijk overleg ertoe leidt dat de Commissie met de bevoegde autoriteiten van het betrokken derde land moet onderhandelen over een regeling met betrekking tot de uitoefening van hun bevoegdheden, zal de Commissie passende maatregelen treffen.

3. Indien een wijziging in de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten van een derde land of in de verordening wenselijk is, zal de Commissie de Raad om machtiging verzoeken om overeenkomstig de richtsnoeren die hij zal vaststellen tot onderhandelingen over te gaan. De wijzigingen in de verordening worden beperkt tot de voorwaarden en verplichtingen waaronder vrijstelling aan lijnvaartconferenties wordt verleend en dienen te waarborgen dat een passend evenwicht tussen de communautaire scheepvaart- en redersbelangen wordt gehandhaafd.

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende oneerlijke tariefpraktijken in het vervoer over zee

(85/C 212/07)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel voor een verordening ingediend door de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat er, onder meer op grond van het in Beschikking 78/774/EEG van de Raad⁽¹⁾ bedoelde informatiesysteem, aanleiding bestaat om aan te nemen dat de concurrentiepositie van de vloten van de Lid-Staten in de internationale lijnvaart nadelig beïnvloed wordt door bepaalde oneerlijke praktijken van scheepvaartondernemingen uit derde landen;

Overwegende dat deze praktijken erin bestaan, voor het vervoer van bepaalde goederen steeds vrachttarieven toe te passen die lager zijn dan de laagste vracht die door een gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij voor dezelfde goederen wordt toegepast;

Overwegende dat dergelijke tariefpraktijken mogelijk gemaakt worden door niet-commerciële voordelen die de betrokken scheepvaartondernemingen genieten, hetzij omdat zij eigendom zijn van of gecontroleerd worden door de staat, hetzij omdat zij door de nationale wetgeving preferentiële toegang tot lading hebben, hetzij omdat zij schepen inzetten onder de vlag van landen die bepaalde internationale veiligheidsovereenkomsten niet geratificeerd hebben en deze niet ten uitvoer leggen;

Overwegende dat de Gemeenschap compenserende maatregelen moet kunnen nemen tegen dergelijke tariefpraktijken;

Overwegende dat er geen internationaal overeengekomen regels bestaan betreffende hetgeen een oneerlijke prijs is op het gebied van het zeevervoer;

Overwegende dat het dienstig is een aantal factoren te omschrijven die van belang kunnen zijn bij de vaststelling van schade;

⁽¹⁾ PB nr. L 258 van 21. 9. 1978, blz. 35.

Overwegende dat de procedures moeten worden vastgesteld voor de indiening van een klacht door eenieder die optreedt namens rederijen uit de Gemeenschap die zich geschaad of bedreigd achten door oneerlijke tariefpraktijken; dat het dienstig lijkt duidelijk erop te wijzen dat bij intrekking van een klacht de procedure kan, maar niet noodzakelijk behoeft te worden beëindigd;

Overwegende dat er samenwerking moet zijn tussen de Lid-Staten en de Commissie zowel voor uitwisseling van informatie over het bestaan van oneerlijke tariefpraktijken en de daaruit voortvloeiende schade, als voor het daaropvolgende onderzoek naar de feiten op communautair niveau; dat hiertoe overleg moet plaatsvinden in een raadgevend comité;

Overwegende dat het dienstig is duidelijk aan te geven welke procedurevoorschriften bij het onderzoek moeten worden nageleefd, in het bijzonder welke de rechten en verplichtingen van de communautaire autoriteiten en die van de betrokken partijen zijn, en onder welke voorwaarden de belanghebbende partijen toegang kunnen krijgen tot gegevens en kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen definitieve maatregelen aan te bevelen;

Overwegende dat het besluitvormingsproces van de Gemeenschap een snel en doeltreffend optreden mogelijk moet maken, in het bijzonder door maatregelen van de Commissie, zoals de instelling van voorlopige rechten;

Overwegende dat het, ten einde oneerlijke tariefpraktijken tegen te gaan, maar zonder de prijsconcurrentie voor „non-conference”-lijnen te beperken of te vervalsen, dienstig is om, wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat er van oneerlijke tariefpraktijken en schade sprake is, te voorzien in de mogelijkheid voorlopige rechten definitief te innen, ook wanneer er om specifieke redenen niet is besloten tot instelling van een definitief compenserend recht;

Overwegende dat het noodzakelijk is gemeenschappelijke voorschriften voor de toepassing van compenserende rechten vast te stellen ten einde een correcte en uniforme heffing daarvan te verzekeren; dat bedoelde voorschriften, gelet op de aard van die rechten, kunnen afwijken van de voorschriften voor de heffing van de gewoonlijk bij invoer verschuldigde rechten;

Overwegende dat moet worden gezorgd voor open en rechtvaardige procedures voor de toetsing van genomen maatregelen en voor de heropening van het onderzoek indien de omstandigheden zulks vereisen;

Overwegende dat passende procedures voor het onderzoek van de verzoeken tot terugbetaling van compenserende rechten moeten worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Werkingsfeer

Bij deze verordening wordt de procedure vastgesteld die moet worden gevolgd om te reageren op oneerlijke tariefpraktijken van bepaalde rederijen in het lijnvervoer van goederen, die het vrachtpatroon op een bepaalde route naar of van de Gemeenschap ernstig verstoren of anderszins schade berokkenen aan rederijen uit de Gemeenschap.

Artikel 2

Beginsel

Overeenkomstig deze verordening kan een compenserend recht worden ingesteld wanneer buitenlandse rederijen oneerlijke tariefpraktijken toepassen die schade berokkenen aan rederijen uit de Gemeenschap.

Artikel 3

Begripsomschrijvingen

1. In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) *buitenlandse rederijen*: in een derde land gevestigde ondernemingen voor het lijnvervoer van goederen die het voordeel genieten dat zij:
 - rechtstreeks of onrechtstreeks eigendom zijn van of gecontroleerd worden door een staat die geen lid van de Gemeenschap is, en/of
 - dank zij de nationale wetgeving ten aanzien van de toegang tot lading in het vervoer over zee in een gunstiger positie verkeren dan rederijen uit de Gemeenschap, en/of
 - schepen inzetten onder de vlag van landen die de in de bijlage genoemde internationale overeenkomsten van de IMO en de IAO niet geratificeerd hebben en deze niet ten uitvoer leggen;
 - b) *oneerlijke tariefpraktijken*: het op een bepaalde scheepvaartroute naar of van de Gemeenschap voor welke bepaalde goederen steeds toepassen van een vrachttarief dat lager is dan het laagste vrachttarief dat gedurende ten minste een jaar voor dezelfde goederen op dezelfde scheepvaartroute is toegepast door een gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij die bovengenoemd voordeel niet geniet;
 - c) *een gevestigde en representatieve „non-conference”*: een onderneming voor het lijnvervoer die onafhankelijk van de „conference” geregeld vervoer verricht, en gedurende een aanzienlijke tijd heeft verricht en die een belangrijk tonnage voor het betrokken vervoer inzet;
 - d) *schade*: aanmerkelijke schade die wordt of dreigt te worden toegebracht aan rederijen uit de Gemeenschap;
 - e) *rederijen uit de Gemeenschap*: alle ondernemingen voor het lijnvervoer van goederen waarvan de hoofdzetel in een Lid-Staat is gevestigd, waar ook de effectieve controle is;

2. Wanneer er geen gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij op de betrokken scheepvaart-route werkzaam is, kan de vergelijking worden gemaakt met het laagste vrachttarief dat voor dezelfde of soortgelijke goederen op een vergelijkbare route regelmatig door een gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij wordt toegepast.

3. Wanneer de vrachttarieven variëren, mogen gewogen gemiddelden worden vastgesteld.

Artikel 4

Onderzoek naar schade

1. Een onderzoek naar schade heeft in het bijzonder betrekking op de volgende factoren:

- a) het door de concurrenten van de rederijen uit de Gemeenschap aangeboden vrachttarief, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of er op de betrokken scheepvaartroute, rekening houdend met het door alle betrokken vervoerders aangeboden serviceniveau, aanzienlijke onderbieding heeft plaatsgevonden ten opzichte van de vrachttarieven van de rederijen uit de Gemeenschap;
- b) het aandeel dat krachtens de nationale wetgeving voor de concurrenten van de rederijen uit de Gemeenschap wordt gereserveerd en de mogelijkheid dat lading wordt afgestaan ten behoeve van geassocieerde lijnen of andere vervoerders of dat schepen onder andere vlag worden gecharterd, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of er zich op de betrokken scheepvaartroute een aanzienlijke daling van het aandeel van de rederijen uit de Gemeenschap heeft voorgedaan;
- c) de invloed ervan op de rederijen uit de Gemeenschap, blijkend uit tendensen in bepaalde economische factoren, zoals:
 - afvaarten,
 - bezettingsgraad,
 - boeking van lading,
 - marktaandeel,
 - vrachttarieven (d.w.z. neerwaartse druk op de vrachttarieven of het niet-plaatsvinden van vrachttariefverhogingen die normaal zouden hebben plaatsgevonden),
 - winsten,
 - rendement van kapitaal,
 - investeringen,
 - werkgelegenheid.

2. Wanneer dreiging van schade wordt aangevoerd, gaat de Commissie ook na of het duidelijk te voorzien is dat een bepaalde situatie naar alle waarschijnlijkheid tot werkelijke schade leidt. In dit verband kan ook met factoren rekening worden gehouden als:

- a) stijging van de tonnage op de scheepvaartroute waar de concurrentie met de rederijen uit de Gemeenschap plaatsvindt;

- b) de reeds ter beschikking staande of in de nabije toekomst ter beschikking komende capaciteit in het land van de buitenlandse rederijen en de waarschijnlijkheid dat de uit die capaciteit voortkomende tonnage op de sub a) bedoelde scheepvaartroute zal worden gebruikt.

3. Schade veroorzaakt door andere factoren, die afzonderlijk of gecombineerd eveneens nadelige gevolgen voor de rederijen in de Gemeenschap hebben, mag niet aan de hier behandelde praktijken worden toegeschreven.

Artikel 5

Klachten

1. Iedere natuurlijke of rechtspersoon, alsmede iedere vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, die optreedt namens rederijen uit de Gemeenschap welke zich door oneerlijke tariefpraktijken geschaad of bedreigd achten, kan een schriftelijke klacht indienen.

2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal bevatten betreffende het bestaan van oneerlijke tariefpraktijken en de daaruit voortvloeiende schade.

3. De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat, die deze ter kennis brengt van de Commissie. De Commissie zendt de Lid-Staten een afschrift van elke ontvangen klacht.

4. De klacht kan worden ingetrokken, in welk geval de procedure kan worden beëindigd, tenzij zulks niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn.

5. Wanneer na overleg blijkt dat de klacht niet voldoende bewijsmateriaal bevat om instelling van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de klager hiervan in kennis gesteld.

6. Wanneer een Lid-Staat, zonder dat een klacht is ingediend, over voldoende bewijsmateriaal beschikt zowel betreffende oneerlijke tariefpraktijken als betreffende schade die daaruit voor rederijen uit de Gemeenschap voortvloeit, brengt hij dit bewijsmateriaal onmiddellijk ter kennis van de Commissie.

Artikel 6

Overleg

1. Het in deze verordening bedoelde overleg vindt plaats in een raadgevend comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en waarvan het voorzitterschap wordt bekleed door een vertegenwoordiger van de Commissie. Met het overleg wordt onmiddellijk een aanvang gemaakt, op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie.

2. Het comité komt bijeen op uitnodiging van de voorzitter. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

3. Zo nodig kan het overleg louter schriftelijk plaatsvinden; in dit geval stelt de Commissie de Lid-Staten in kennis onder opgave van een termijn waarbinnen deze hun mening kunnen geven of om mondeling overleg kunnen verzoeken.

4. Het overleg heeft in het bijzonder betrekking op:

- a) het bestaan van oneerlijke tariefpraktijken en het niveau daarvan;
- b) het bestaan en de omvang van de schade;
- c) het oorzakelijk verband tussen de oneerlijke tariefpraktijken en de schade;
- d) de onder de gegeven omstandigheden passende maatregelen om de door oneerlijke tariefpraktijken veroorzaakte schade te voorkomen of te herstellen, alsmede de wijze van toepassing daarvan.

Artikel 7

Aanvang van de procedure en daaropvolgend onderzoek

1. Wanneer na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om de opening van een procedure te rechtvaardigen, moet de Commissie onmiddellijk:

- a) de aanvang van een procedure in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* aankondigen; deze aankondiging bevat de naam en het land van vestiging van de betrokken buitenlandse rederij, een samenvatting van de ontvangen gegevens en de mededeling dat alle dienstige gegevens aan de Commissie dienen te worden toegezonden; in de aankondiging wordt tevens de termijn vermeld waarbinnen de belanghebbende partijen hun standpunt schriftelijk kenbaar kunnen maken en kunnen verzoeken om door de Commissie overeenkomstig lid 5 te worden gehoord;
 - b) de betrokken rederijen, verladers en expediteurs, voor zover bekend, alsmede de klagers hiervan in kennis stellen;
 - c) op communautair niveau een aanvang maken met het onderzoek, in samenwerking met de Lid-Staten; dit onderzoek heeft zowel betrekking op oneerlijke tariefpraktijken als op de daaruit voortvloeiende schade, en vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 tot en met 8; het onderzoek naar oneerlijke tariefpraktijken bestrijkt gewoonlijk een onmiddellijk aan de inleiding van de procedure voorafgaande periode van niet minder dan zes maanden.
2. a) In voorkomend geval wint de Commissie alle nodige inlichtingen in; zij tracht deze te verifiëren bij de rederijen, agentschappen, verladers, expediteurs, „conferences”, verenigingen en organisaties, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen of organisaties daarmee instemmen.

b) Zo nodig stelt de Commissie, na overleg, onderzoeken in derde landen in, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarmee instemmen en de regering van het betrokken land daarvan officieel in kennis is gesteld en geen bezwaar maakt. De Commissie wordt bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Staten die de wens daartoe te kennen geven.

3. a) De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken:

- haar gegevens te verstrekken;
- alle nodige verificaties en controles te verrichten, met name bij verladers, expediteurs, rederijen uit de Gemeenschap en hun agentschappen;
- onderzoeken in derde landen in te stellen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarmee instemmen en de regering van het betrokken land daarvan officieel in kennis is gesteld en geen bezwaar maakt.

b) De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om aan de verzoeken van de Commissie te voldoen. Zij brengen de gevraagde gegevens en de resultaten van de verrichte verificaties, controles of onderzoeken te harer kennis.

c) Wanneer deze gegevens van algemeen belang zijn of wanneer een Lid-Staat om toezending daarvan verzoekt, doet de Commissie deze gegevens aan de Lid-Staten toekomen, mits deze niet vertrouwelijk zijn, in welk geval een niet-vertrouwelijke samenvatting wordt verstrekt.

d) Ambtenaren van de Commissie kunnen, op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat, die van de Lid-Staten bijstaan bij hun werkzaamheden.

4. a) De klager en de bekende betrokken verlader en rederijen worden in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van alle gegevens die de bij het onderzoek betrokken partijen aan de commissie hebben verstrekt, met uitzondering van de door de autoriteiten van de Gemeenschap of van haar Lid-Staten opgestelde interne documenten, voor zover deze gegevens voor de behartiging van hun belangen van betekenis zijn, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 8 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt. Zij richten daartoe een schriftelijk verzoek tot de Commissie met opgave van de gewenste gegevens.

b) De rederijen waarop het onderzoek betrekking heeft en de klager kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen instelling van definitieve rechten of definitieve inning van de door een voorlopig recht gewaarborgde bedragen aan te bevelen.

- c) (i) Verzoeken om gegevens op grond van het bepaalde sub b):
- moeten schriftelijk bij de Commissie worden ingediend;
 - moeten een nadere omschrijving bevatten van de specifieke punten waarover gegevens worden gevraagd;
 - mogen, in de gevallen waarin een voorlopig recht is toegepast, niet later worden ontvangen dan een maand nadat is bekendgemaakt dat dergelijke rechten zijn ingesteld.

(ii) De gegevens kunnen mondeling of schriftelijk worden verstrekt, ter keuze van de Commissie. Zij lopen niet vooruit op eventuele besluiten die later door de Commissie of de Raad kunnen worden genomen. Vertrouwelijke inlichtingen worden overeenkomstig artikel 8 behandeld.

(iii) De gegevens mogen gewoonlijk niet later worden verstrekt dan vijftien dagen voor de indiening door de Commissie van een voorstel voor definitieve maatregelen ingevolge artikel 12. Op- of aanmerkingen die worden ingediend nadat de gegevens zijn verstrekt, worden alleen dan in aanmerking genomen wanneer zij worden ontvangen binnen een door de Commissie, met inachtneming van de urgentie van de zaak, per geval vast te stellen termijn die ten minste tien dagen bedraagt.

5. De Commissie kan de belanghebbende partijen horen. Zij moeten worden gehoord indien zij binnen de termijn, vastgesteld in de aankondiging die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is geplaatst, hierom schriftelijk hebben gevraagd en daarbij hebben aangetoond dat zij belanghebbende partij zijn waarvoor de uitkomsten van de procedure gevolgen kunnen hebben en dat zij bijzondere redenen hebben om te worden gehoord.

6. Daarenboven stelt de Commissie desgevraagd de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid elkaar te ontmoeten ten einde hun standpunten tegenover elkaar te stellen en elkaars argumenten te weerleggen. Zij houdt daarbij rekening met de noodzaak het vertrouwelijk karakter van de gegevens te bewaren en met de vraag of de ontmoeting de partijen gelegen komt. Geen enkele partij is verplicht een ontmoeting bij te wonen en de afwezigheid van een partij mag haar zaak niet schaden.

7. a) De bepalingen van dit artikel beletten de autoriteiten van de Gemeenschap niet voorlopige vaststellingen te doen of onverwijld voorlopige maatregelen toe te passen.

b) Wanneer een belanghebbende partij toegang weigert te verlenen tot de nodige gegevens of deze gegevens niet binnen een redelijke termijn verstrekt, of het onderzoek in belangrijke mate belemmert, kunnen voorlopige of definitieve conclusies, in bevestigende of in negatieve zin, worden getrokken op grond van de beschikbare gegevens.

8. Een procedure inzake oneerlijke tariefpraktijken vormt geen beletsel voor de inkleding van de goederen waarop de betrokken vrachttarieven betrekking hebben.

9. a) Een onderzoek wordt afgesloten hetzij door beëindiging, hetzij door het nemen van definitieve maatregelen. In het algemeen dient het onderzoek binnen een jaar na de aanvang van de procedure te zijn afgesloten.

b) Een procedure wordt afgesloten hetzij door beëindiging van het onderzoek zonder instelling van rechten en zonder de aanvaarding van verbintenissen, hetzij door het vervallen of intrekken van dergelijke rechten, hetzij door de beëindiging van verbintenissen overeenkomstig artikel 14 of artikel 15.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

1. De bij de toepassing van deze verordening verkregen gegevens mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij gevraagd zijn.

2. a) De Raad, de Commissie, de Lid-Staten en hun ambtenaren mogen de gegevens die hun bij de toepassing van deze verordening ter kennis zijn gekomen en door een partij met verzoek om vertrouwelijke behandeling zijn verstrekt, niet bekendmaken, tenzij deze uitdrukkelijk in bekendmaking heeft toegestemd.

b) Elk verzoek om vertrouwelijke behandeling vermeldt waarom de gegevens vertrouwelijk zijn en gaat vergezeld van een niet-vertrouwelijke samenvatting van de gegevens of van een opgave van de redenen waarom de gegevens niet kunnen worden samengevat.

3. Gegevens worden gewoonlijk als vertrouwelijk beschouwd indien bekendmaking aanzienlijk nadeel kan berokkenen aan degene die ze verstrekt of de bron ervan is.

4. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is, en degene die de gegevens heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil geven tot bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting, kunnen de betrokken gegevens buiten beschouwing worden gelaten.

De betrokken gegevens kunnen eveneens buiten beschouwing worden gelaten wanneer een dergelijk verzoek gerechtvaardigd is en degene die de gegevens heeft verstrekt geen niet-vertrouwelijke samenvatting wil overleggen, mits de gegevens in de vorm van een dergelijke samenvatting kunnen worden verstrekt.

5. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene gegevens door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder van de motivering der besluiten die ter toepassing van deze verordening zijn ge-

nomen, noch voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen voor zover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures te verantwoorden. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang dat de belanghebbende partijen hebben bij het niet bekendmaken van hun zakengeheimen.

Artikel 9

Beëindiging van de procedure indien geen beschermende maatregelen nodig zijn

1. Wanneer na overleg blijkt dat geen enkele beschermende maatregel noodzakelijk is, en wanneer hiertegen in het in artikel 6, lid 1 bedoelde Raadgevend comité geen bezwaar wordt gemaakt, wordt de procedure beëindigd. In alle andere gevallen legt de Commissie onmiddellijk een verslag inzake het resultaat van het overleg, alsmede een voorstel tot beëindiging van de procedure aan de Raad voor. De procedure wordt geacht te zijn beëindigd, tenzij de Raad, binnen een maand, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen anders besluit.

2. De Commissie stelt de bekende betrokken partijen in kennis van de beëindiging en maakt deze bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, onder opgave van de voornaamste conclusies en met een samenvatting van de redenen daarvoor.

Artikel 10

Verbintenissen

1. Wanneer in de loop van het onderzoek verbintenissen worden aangeboden die de Commissie, na overleg, aanvaardbaar acht, kan het onderzoek worden beëindigd zonder instelling van voorlopige of definitieve rechten.

De verbintenissen mogen, behalve in uitzonderlijke gevallen, niet later worden aangeboden dan op de laatste dag van de periode waarbinnen ingevolge artikel 7, lid 4, sub c), iii), op- of aanmerkingen kunnen worden ingediend. Tot beëindiging wordt besloten overeenkomstig de procedure van artikel 9, lid 1; kennisgeving en bekendmaking geschieden overeenkomstig artikel 9, lid 2. Deze beëindiging vormt geen beletsel voor de definitieve inning van de door voorlopige rechten gewaarborgde bedragen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, lid 2.

2. De verbintenissen als bedoeld in lid 1 zijn die waarbij de tarieven zodanig worden herzien dat de Commissie ervan overtuigd is dat de oneerlijke tariefpraktijken of de schadelijke gevolgen daarvan worden opgeheven.

3. Verbintenissen kunnen door de Commissie worden voorgesteld, maar het feit dat dergelijke verbintenissen niet worden aangeboden of dat op een daartoe strekkend verzoek niet wordt ingegaan, mag de behandeling van de zaak niet nadelig beïnvloeden. Indien de oneerlijke tariefpraktijken echter worden voortgezet, kan zulks worden beschouwd als een aanwijzing dat de waarschijnlijkheid dat een dreiging van schade ontstaat, toeneemt.

4. Indien de verbintenissen zijn aanvaard, wordt het onderzoek naar de schade niettemin voltooid, wanneer de Commissie, na overleg, daartoe besluit of de betrokken rederijen uit de Gemeenschap daarom verzoeken. Indien de Commissie in een dergelijk geval, na overleg, vaststelt dat er geen schade is, komt de verbintenis automatisch te vervallen. Wanneer evenwel een conclusie dat er geen dreiging van schade bestaat, hoofdzakelijk is toe te schrijven aan het bestaan van een verbintenis, kan de Commissie verlangen dat de verbintenis gehandhaafd blijft.

5. De Commissie kan van elke partij van wie zij een verbintenis heeft aanvaard, eisen dat zij regelmatig inlichtingen met betrekking tot het nakomen van deze verbintenis verstrekt en de verificatie van de desbetreffende gegevens toestaat. Het niet inwilligen van deze eisen wordt uitgelegd als een inbreuk op de verbintenis.

6. Wanneer een verbintenis is opgezegd of wanneer de Commissie redenen heeft om aan te nemen dat daarop inbreuk is gemaakt en wanneer het in het belang van de Gemeenschap is dat wordt ingegrepen, kan zij, na overleg, en na de betrokken reder de gelegenheid te hebben gegeven toelichting te verstrekken onverwijld voorlopige rechten toepassen op basis van de feiten die vóór de aanvaarding van de verbintenis werden vastgesteld.

Artikel 11

Voorlopige rechten

1. Wanneer uit een voorlopig onderzoek blijkt dat oneerlijke tariefpraktijken bestaan en dat er voldoende bewijzen zijn voor daardoor veroorzaakte schade, en de belangen van de Gemeenschap een optreden noodzakelijk maken om te voorkomen dat schade wordt veroorzaakt gedurende de procedure, wordt door de Commissie, op verzoek van een Lid-Staat of uit eigen beweging, een voorlopig recht jegens de betrokken buitenlandse rederijen ingesteld; over de definitieve inning van dit recht zal de Raad later krachtens artikel 12, lid 2, een besluit nemen.

2. De Commissie neemt deze voorlopige maatregel na overleg of, in zeer dringende gevallen, na de Lid-Staten daarvan in kennis te hebben gesteld. In het laatste geval wordt uiterlijk tien dagen na de kennisgeving van de maatregelen van de Commissie aan de Lid-Staten, overleg gepleegd.

3. Wanneer een Lid-Staat de Commissie om een onmiddellijk optreden verzoekt, besluit de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek of er aanleiding is een voorlopig recht in te stellen.

4. De Commissie stelt onverwijld de Raad en de Lid-Staten in kennis van elk besluit uit hoofde van dit artikel. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen. Een besluit van de Commissie om geen voorlopig recht in te stellen sluit niet uit dat op een later tijdstip, op verzoek van een

Lid-Staat indien zich nieuwe elementen voordoen, of op initiatief van de Commissie, een zodanig recht wordt ingesteld.

5. De voorlopige rechten hebben een maximale geldigheidsduur van vier maanden. Indien de betrokken rederijen uit de Gemeenschap daarom verzoeken of, nadat de Commissie het voornemen daartoe bekend heeft gemaakt, geen bezwaar maken, kan de geldigheidsduur van de voorlopige rechten echter nog met twee maanden worden verlengd.

6. Eventuele voorstellen gericht op het treffen van definitieve maatregelen of op verlenging van de voorlopige rechten dienen uiterlijk een maand voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de voorlopige rechten door de Commissie aan de Raad te worden voorgelegd. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 12

Definitieve maatregelen

1. Wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat oneerlijke tariefpraktijken en daardoor veroorzaakte schade bestaan en de belangen van de Gemeenschap een communautair optreden noodzakelijk maken, wordt een definitief recht ingesteld door de Raad, die op voorstel van de Commissie, ingediend na overleg, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit.

2. a) Wanneer een voorlopig recht is toegepast, bepaalt de Raad, los van de vraag of er een definitief recht moet worden ingesteld, welk gedeelte van het voorlopig recht definitief moet worden geïnd. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie.
- b) Tot definitieve inning van dit bedrag kan niet worden besloten tenzij uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat er oneerlijke tariefpraktijken en schade bestaan.

Artikel 13

Algemene bepalingen betreffende rechten

1. Zowel de voorlopige als de definitieve compenserende rechten worden jegens de betrokken buitenlandse rederijen bij verordening ingesteld.
2. In de verordening worden in het bijzonder vermeld: het bedrag en de aard van het ingestelde recht, de vervoerde goederen, de naam en het land van vestiging van de betrokken buitenlandse rederij, en de motivering voor het vaststellen van de verordening.
3. De rechten mogen niet hoger zijn dan het voorlopig geraamde of definitief vastgestelde verschil tussen het toegepaste tarief en het laagste vrachttarief dat door de in artikel 3 bedoelde gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij wordt toegepast; zij moeten lager

zijn, indien lagere rechten voldoende zijn om de schade op te heffen.

4. a) Rechten kunnen niet met terugwerkende kracht worden ingesteld of verhoogd en zijn van toepassing op het vervoer van goederen die na het van kracht worden van deze rechten in een haven in de Gemeenschap worden geladen of gelost.
- b) Wanneer de Raad echter vaststelt dat inbreuk is gemaakt op een verbintenis, kunnen de definitieve rechten worden ingesteld voor het vervoer van goederen die maximaal negentig dagen vóór de datum van toepassing van de voorlopige rechten in een haven in de Gemeenschap werden geladen of gelost; in geval van inbreuk op een verbintenis is deze terugwerkende heffing evenwel niet van toepassing op het vervoer van goederen die vóór de inbreuk in een haven in de Gemeenschap werden geladen of gelost.

5. De Lid-Staten innen de rechten in de vorm, volgens het tarief en overeenkomstig de andere bij de instelling van deze rechten vastgestelde criteria onafhankelijk van de invoerrechten, heffingen en andere bij de invoer van de vervoerde goederen gewoonlijk verschuldigde belastingen.

6. Toestemming tot het laden of lossen van lading in een haven in de Gemeenschap kan afhankelijk worden gesteld van het stellen van een waarborg ten belope van het bedrag van een voorlopig of definitief recht.

7. Na het verstrijken van de geldigheidsduur van de voorlopige rechten wordt de waarborg zo spoedig mogelijk vrijgegeven voor zover de Raad niet heeft besloten tot definitieve inning ervan.

Artikel 14

Nieuw onderzoek

1. De verordeningen waarbij compenserende rechten worden ingesteld en de beschikkingen om verbintenissen te aanvaarden worden, wanneer daartoe aanleiding bestaat, geheel of gedeeltelijk aan een nieuw onderzoek onderworpen. Dit nieuwe onderzoek wordt ingesteld op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie. Een nieuw onderzoek wordt ook ingesteld wanneer een belanghebbende partij daarom verzoekt en voldoende bewijsmateriaal over gewijzigde omstandigheden overlegt om de noodzaak van dat onderzoek te wettigen, mits ten minste één jaar is verstreken na de beëindiging van het onderzoek. Het desbetreffende verzoek wordt gericht tot de Commissie, die de Lid-Staten ervan in kennis stelt.

2. Indien, na overleg, blijkt dat een nieuw onderzoek gewettigd is, wordt het onderzoek overeenkomstig artikel 7 opnieuw geopend indien de omstandigheden zulks vereisen. Deze heropening is als zodanig niet van invloed op de vigerende maatregelen.

3. Wanneer het nieuwe onderzoek, al dan niet uitgevoerd met heropening van het onderzoek, zulks wettigt,

worden de maatregelen gewijzigd, ingetrokken of geannuleerd door de instelling van de Gemeenschap die tot de invoering ervan bevoegd is.

Artikel 15

1. Behoudens het bepaalde in lid 2 vervallen compenserende rechten en verbintenissen vijf jaar na de datum waarop zij van kracht zijn geworden of laatstelijk werden gewijzigd of bevestigd.

2. De Commissie maakt, na overleg, gewoonlijk binnen zes maanden voor het einde van de periode van vijf jaar, door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, bekend dat de desbetreffende maatregel zal vervallen en stelt de betrokken rederijen uit de Gemeenschap, voor zover bekend, hiervan in kennis. In dit bericht wordt de termijn aangegeven waarbinnen de belanghebbende partijen hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 7, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

Indien een belanghebbende partij aantoont dat de beëindiging van de maatregel opnieuw tot schade of dreiging van de schade zou leiden, onderwerpt de Commissie de maatregel aan een nieuw onderzoek. De maatregel blijft hangende het resultaat van dit onderzoek van kracht.

Indien op grond van dit artikel compenserende rechten en verbintenissen vervallen, maakt de Commissie een bericht van deze strekking bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Terugbetaling

1. Wanneer de betrokken rederij kan aantonen dat het geïnde recht meer bedraagt dan het verschil tussen het toegepaste tarief en het laagste vrachttarief dat door de in artikel 3 bedoelde gevestigde en representatieve „non-conference”-rederij wordt toegepast, rekening houdend

met de toepassing van gewogen gemiddelden, wordt het surplus terugbetaald.

2. Om de in lid 1 bedoelde terugbetaling te verkrijgen, dient de betrokken buitenlandse rederij bij de Commissie een verzoek in. Het verzoek moet worden ingediend via de Lid-Staat in wiens haven de vervoerde goederen werden geladen of gelost en vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden na de datum waarop het bedrag van de te heffen definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten naar behoren werd vastgesteld of de datum waarop het besluit tot definitieve inning van de bij wijze van voorlopig recht betaalde bedragen werd genomen.

De Lid-Staat zendt het verzoek zo spoedig mogelijk aan de Commissie, al dan niet vergezeld van een advies over de gegrondheid ervan.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten hiervan onmiddellijk in kennis en brengt over de aangelegenheid advies uit. Wanneer de Lid-Staten met het advies van de Commissie instemmen of daartegen binnen een maand na ontvangst ervan geen bezwaar maken, kan de Commissie een met dat advies overeenstemmend besluit nemen. In de overige gevallen beslist de Commissie, na overleg, of, en zo ja in welke mate, gevolg moet worden gegeven aan het verzoek.

Artikel 17

Slotbepaling

Deze verordening laat de toepassing van de bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen onverlet.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1986.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BILAG I — ANHANG I — *ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι* — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I —
BIJLAGE I

Liste over de i artikel 3 omhandlede internationale konventionen

Liste der internationalen Übereinkommen nach Artikel 3

Κατάσταση διεθνών συμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3

List of international conventions referred to in Article 3

Liste des conventions internationales visées à l'article 3

Lista delle convenzioni internazionali di cui all'articolo 3

Lijst der in artikel 3 bedoelde internationale verdragen

- International Convention on Load Lines, 1966;
 - International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974;
 - Protocol of 1978 relating to the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974;
 - International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973 as modified by the Protocol of 1978 relating thereto;
 - International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978;
 - Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972;
 - Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 (ILO Convention 147).
-
- Convention internationale sur les lignes de charge, 1966.
 - Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer.
 - Protocole de 1978 relatif à la convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer.
 - Convention internationale de 1973 pour la prévention de la pollution par les navires telle qu'amendée par le Protocole de 1978.
 - Convention internationale de 1978 sur les normes de formation des gens de mer, de délivrance des brevets et de veille.
 - Convention sur le règlement international de 1972 pour prévenir les abordages en mer.
 - Convention concernant les normes minima à observer sur les navires marchands, 1976 (Convention OIT-147).

BIJLAGE II

Ratificatie en inwerkingtreding van diverse IMO- en ILO-regelingen op dit gebied

Situatie per 1 juli 1984	Beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS 1974)	Protocol van 1978 bij SOLAS 1974	Voorkoming van verontreiniging van de zee (MARPOL 1973/78)	ILO-Verdrag nr. 147 betreffende mini- mumnormen op koopvaardij- schepen	Normen voor opleiding van zeeverzorgenden (STCW 1978)	Bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee (COLREG 1972)	Internationaal Verdrag inzake laadlijnen (1966)			
							1966	wijziging 1971	wijziging 1975	wijziging 1979
Door EG aanbevolen ratificatiedatum	1 januari 1979	30 juni 1979	1 juni 1980	1 april 1979	31 december 1980					
België	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Denemarken	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Frankrijk	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Bondsrepubliek Duitsland	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Griekenland	x	x	x	x	x	x	x	x	O	x
Ierland	x	x	O	O	O	x	x	x	O	O
Italië	x	x	x	x	O	x	x	O	O	O
Nederland	x	x	x	x	O	x	x	x	x	x
Verenigd Koninkrijk	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Finland	x	x	x	x	x	x	x	O	x	O
Noorwegen	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Portugal	x	x	O	x	O	x	x	O	O	O
Spanje	x	x	x	x	x	x	x	O	O	O
Zweden	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Andere verdragsluitende staten	67	35	16	3	23	74	88	29	27	20
Totaal	81	49	28	16	33	88	102	39/64	36/64	29/64
Datum van inwerkingtreding	25 mei 1980	1 mei 1981	2 okt. 1983	28 nov. 1981	28 april 1984	15 juli 1977	21 juli 1968			

x = heeft geratificeerd.

O = heeft niet geratificeerd.